

Neşriyat-Tenkid-Tahsil

Milletlerin Taklidi

İ. Semahaddin CEM



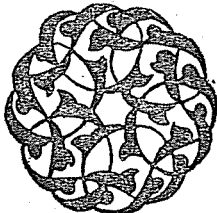
limize geçen Pakistan Postası Mecmuasının bir nüshasında (Şubat - Mart 1968, sayı 2 - 3) nesrolunmuş «Lâik bir devlet» başlıklı yazıda dikkatimizi çeken iddia ve düşüncelerden bazılarını kısaca belirtelim:

«Bir kere, teokrasi fikri İslâm dinine yabancıdır. Pâkistan'ı dini bir devlet olarak yaratma (!) fikri aslâ kurucularının aklında yoktu.. İslâm dini, gittikçe kaynaklarından uzaklaşarak yenilik yerine sathiliği tanımıştır.. Bunun neticesi, hayatın ilerlemesine mukabil İslâmiyetin asırlarca geride kalması olmuştur. İslâmiyet dinamik ve tam bir nizâm olmaktan çıkmış, daimi ilerliyen bir dünyada geriye doğru itici bir kuvvet olmuştur. Pâkistan kat'iyyen bir din devleti değildir. Her ne kadar Pâkistan'ın doğusunda din unsuru mühim bir rol oynadıysa da şimdiye kadarki hükümetler dâima lâik bir politika gütmüşlerdir..»

Pâkistan, son zamanlarda Anayasasının bir maddesinde din ve devleti birbirinden ayrı ayrı kabul ederek lâik bir devlet olduğunu ilân eylemiştir. Bu, Batı hristiyan Avrupa dünyasına müslüman âleminden açılan yeni bir pencere demektir.. Hristiyan ilâhiyat ve hukukunun zarurî bir neticesi olarak Avrupa'da zuhur ve teessüs eden lâiklik, Doğu İslâm devletlerini garip bir câzibe ve cezbe ile kendine doğru çekmektedir. Bütün buna benzer hareketleri İslâm'a nisbet ederek yapmak doğru değildir. İslâm lâisizmi'nin Batı hristiyan lâikliğine ihtiyacı yoktur. İslâmiyet tamdir, onun eksik hiçbir tarafı bulunmaz!

Bütün dünya bilir ki teokrasi fikri İslâmın özünde vardır ve İslâm'da devlet tamamen teokratiktir. Mülkün mâliki hakikatte Allah'dır; insan, mülkü Allah nâmına idare eder. Mezkûr makaleye imzasını atmayan muharririn bu hususta pek cahil olduğu, Umumi Âme Hukukunu birazcık olsun gözden geçirmedeği anlaşılıyor. Lâkin böyle atmalarla, uydurmalarla makale yazılmaz.

Gittikçe kaynaklarından uzaklaşarak yenilik yerine sathiliği tanıyan (hâşâ!) İslâm dini değil, yazı sahibinin zihniyetidir.



İslâm dini aslâ böyle sathilikleri kabul etmez. Müslümanların kendi hatâlarını aziz dinimize mal etmeğe kalkmak eski, köhne, mantıksız, hattâ müfteriyâne bir misyoner propagandasıdır. İslâmın rûhu bundan münezzehtir. Asırlarca geride kalan yine (hâsâ!) İslâmiyet değil, İslâmı böyle yanlış anlatan câhil mantığıdır!

D inamik ve tam bir nizâm olmaktan İslâmiyet hiçbir zaman çıkmamıştır! O, tekrar tekrar hâsâ, geriye doğru itici bir kuvvet de olmamıştır! Bunlar nasıl cümlelerdir? Nasıl bâtil iddialardır? Yazının muharriri İslâmiyeti düpedüz tezyif ve tahkir etmektedir. Mecmuanın mes'ullerini insaf ve iz'âna dâvet ederiz.

İslâm âlemi, taklidden ne zaman kurtulacaktır? Makale sahibinin iddiasına göre, Pakistan bir İslâm devleti değildir, o artık lâik bir devlettir. Buna bir diyeceğimiz yoktur; karışamayız. Fakat, bir iş yaparken, İslâmı olmayana İslâma yakıştırmağa kalkmak hiç de akîl ve mantıkî bir hareket tarzı değildir.

Demek ki, Pâkistan'ı şimdiye kadar bir müslüman devleti sananlar aldanmışlardır. Yazının muharriri kimse, Pakistanın lâik —yani islâm dışı— bir devlet olduğunu, dinle alâkası bulunmadığını kat'iyetle belirtmektedir. Biz de hakikati bu makale vesilesiyle öğrenmiş bulunuyoruz.

Biz mezkûr yazının daha ziyade İslâmiyetle doğrudan doğruya alâkalı iddia ve tevillerini baştanbaşa hatâlı ve kusurlu bulduğumuz için onları reddediyoruz. Muharririn iddiaları hilâfına İslâmiyet hiçbir asırda geri kalmamış, birçok millet ve kavimleri asırlarca zaferden zaferâ ulaştırmış, böylece putperestliği yıkmıştır.

İslâmiyet dâima dinamik ve tam bir nizâm olarak yeryüzüne yayılmıştır, bugün de bu haysiyetle yayılmaktadır.

İslâmiyet yine dâima ileriye en ileriye itici kuvvet olmuştur.

Müslümanlar için yeryüzünde peşinden gidilecek ve taklid edilecek tek şahsiyet Hazreti MUHAMMED Aleyhisselâmdır. Müslüman, başka taklid bilmez ve bilmemelidir.

P âkistan Postası Mecmuasındaki bu yazının sahibi, ancak câhiliyyet devrini idrâk edebilen bu asır için misli görülmemiş bir tevile ileri diye vasıflandırıyor. Medeniyet ahlâk ve faziletle, mânevî değerlerle ve din ile ölçülür, tayyare ve televizyonla veya apartmanla değil!

Aynı mecmuanın bir başka sahifesinde nüfus plânlaması yazısı yer almıştır. Bunu okuduktan sonra, «İslâm Nazarında Doğum Kontrolü» eserinin sahibi büyük mütefekkir Mevdudî'yi hatırlamak mümkün müydü? Mevdudî'nin hakkı var!

Hareketin hikmeti...

HASAN AKTUŒ

B ir Mevlevi Hak âşığı, topuklarına basa basa dönüyordu. Ve (+20) ışık yılı mesafe uzaklıktaki samanyolunun ucundaki bir yıldız, o dünyamızdan, yüzbinlerce misli cesameti ile, aynı huşu içinde dönmekte idi. Güneş dönüyordu, ay dönüyordu, dünya dönüyordu, hatta bir zerreciğin «Atom» yapısını teşkil eden Proton bir güneş azameti ile kendi ekseni etrafında dönerken, uyduları olan Elektronlar, aralarındaki 10 m. lik cüz'i mesafeye aldırış etmiyerek, 2000 km./saniyelik bir sür'at aşkı ile dönüyorlardı.

Her şey hareket halinde idi, Evren dediğimiz boşluk içinde. Yol bitmiyor, İlahî kudret tükenmiyor, menzile varılmıyordu bir türlü. Bu kadar hız, bu kadar aşk ve bunca arzu, ulaştıramamıştı bunların tekini bile hedeflerine. Mevlevi âşığının ulvî ruhu, beden kafesini parçalamak azmi ile coşmuş, et ve kemikten terekkep etmiş gövde kalıbını döndürmekte idi. Cansız gibi görünen maddenin zerresindeki Proton ve Elektronlar, hapsolündükleri Atom kabuğunu parçalayıp, hasretini çektikleri bir menzile ulaşmak çabası içinde idiler. Ve mütemadiyen Herkül burcuna doğru hızla akmakta olan güneş manzumesi, sanki bu menzili aşıp, daha başka menzillere ulaşmak istercesine, hızla boşlukta koşup gitmekte idi. Hareket hareket, sonsuzluğa doğru akan bir hareket. Ve sonu gelmeyen bir hasret...

C enab-ı Hakkın «Beni bütün canlı ve cansız varlıklar tesbih eder; fakat siz göremezsiniz.» yüce kelâmı, bu İlahî hareket içinde tahakkuk etmişti sanki. Ama bitmiyor, tükenmiyordu ki bu hareket seyirinin mesâfesi ve bir türlü hedefine ulaşamıyordu bu İlahî yolun muktaddes yolcuları.

Bu ızdırabın elemi ile yanan canlı ve cansız varlıkların imdadına, bereket versin ki, gene İlahî kudretin sahibi, Mevlâmız; Kur'an-ı Keriminde: Boşlukta akıp giden bu seyyarelerin, bir zaman sonra sükûta kavuşacağını müjdeliyordu bizlere. İşte o zaman, kıyamet kopmuş, her şey altüst olacaktı amma, bu misali görülmemiş fırtına, maddeyi yok ediyor, ruhu ebedileştiriyordu. Madde kafesinden sıyrılan ruh, mâna âleminde bir anda öyle merhaleler kat ediyordu ki, Mirac-ı Ahmed'in A.S. yolculuğu gibi. Her varlık, aradığı ve ulaşmak istediği hedefi bulmuş, Maşukunun nur cemaîni temaşa etmekle, menziline oturmuş olacaktı böylece...